

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2009/15/EB

2024/EES/11/51

frá 23. apríl 2009

um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaskoðun og -eftirlit og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda

(endurúttefín)

(Texti sem varðar EES) (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 3. febrúar 2009,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Tilskipun ráðsins 94/57/EB frá 22. nóvember 1994 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaæftirlit og -skoðun og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda ⁽⁴⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum. Þar sem um frekari breytingar verður að ræða er rétt að endurúttefa hana til glöggvunar.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 47. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 326/2023 frá 8. desember 2023 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 318, 23.12.2006, bls. 195.

(2) Stjtið. ESB C 229, 22.9.2006, bls. 38.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 25. apríl 2007 (Stjtið. ESB C 74 E, 20.3.2008, bls. 633), sameiginleg afstaða ráðsins frá 6. júní 2008 (Stjtið. ESB C 184 E, 29.7.2008, bls. 11), afstaða Evrópuþingsins frá 24. september 2008 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum), ákvörðun ráðsins frá 26. febrúar 2009 og lagaleg ályktun Evrópuþingsins frá 11. mars 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum).

(4) Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 20.

2) Með tilliti til eðlis ákvæða tilskipunar 94/57/EB virðist víðeigandi að endurúttefa ákvæði hennar í tveimur mismunandi lagagæringum Bandalagsins, þ.e. í tilskipun og reglugerð.

3) Í ályktun frá 8. júní 1993 um sameiginlega stefnu um öryggi á hafi úti setti ráðið það markmið að útiloka öll undirmálsskip frá hafsvæðum Bandalagsins og lagði ríka áherslu á að Bandalagið beitti sér fyrir aðgerðum sem ætlað er að tryggja skilvirka og einsleita framkvæmd alþjóðareglna með því að semja sameiginlega staðla fyrir flokkunarfélög.

4) Auka má með skilvirkum hætti öryggi og mengunarvarnir á hafi úti með því að beita til hins ítrasta alþjóðasamningum, kóðum og ályktunum og stuðla á sama tíma að því að ná markmiðinu um frelsi til að veita þjónustu.

5) Eftirlit með því að skip uppfylli samræmda alþjóðlega staðla um öryggi og mengunarvarnir á hafi úti er á ábyrgð fána- og hafnaríkja.

6) Aðildarríki bera ábyrgð á útgáfu alþjóðlegra skirteina um öryggi og mengunarvarnir, sem kveðið er á um í alþjóðasamningum, eins og alþjóðasamningi um öryggi mannlífa á hafinu frá 1. nóvember 1974 (SOLAS-samþykktin frá 1974), alþjóðasamningi um hleðslumerki skipa frá 5. apríl 1966 og alþjóðasamningi um varnir gegn mengun frá skipum frá 2. nóvember 1973 (MARPOL) og á að hrinda þessum samningum í framkvæmd.

7) Samkvæmt þessum samningum mega öll aðildarríkin heimila, að vissu marki, viðurkenndum stofnunum að votta að farið sé að þeim og fela öðrum að gefa út víðeigandi skirteini um öryggi og mengunarvarnir.

- 8) Fjöldi starfandi stofnana víða um heim, sem eru viðurkenndar af samningsaðilum Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar (IMO), tryggir hvorki nægilega skilvirka framkvæmd reglna né áreiðanleika þeirra þegar þær koma fram fyrir hönd stjórnvalda í hverju ríki vegna þess að þær búa hvorki yfir áreiðanlegu og nægilega góðu skipulagi né reynslu til að gegna skyldum sínum á mjög faglegan hátt.
- 9) Í samræmi við reglu 3-1, í hluta A-1, kafla II-1 í SOLAS-samþykktinni frá 1974 bera aðildarríki ábyrgð á að tryggja að skip, sem sigla undir fana þeirra, séu hönnuð, smíðuð og þeim viðhaldið í samræmi við kröfur stofnana, sem stjórnvöld viðurkenna, um burðarvirki, vél- og rafbúnað. Þessar stofnanir semja því og hrinda í framkvæmd reglum um hönnun, smíði, viðhald og skoðun skipa og þær bera ábyrgð á að skoða skip fyrir hönd fánaríkjanna og votta að þessi skip uppfylli kröfur alþjóðasamninganna um útgáfu viðkomandi skírteina. Svo þær geti sinnt skyldum sínum með fullnægjandi hætti þurfa þær að vera algjörlega sjálfstæðar, búa yfir mjög sérhæfðri tæknilegri færni og strangri gæðastjórnun.
- 10) Stofnanir sem sjá um skipaskoðun og -eftirlit gegna mikilvægu hlutverki í löggjöf Bandalagsins um siglingaöryggi.
- 11) Stofnanir sem sjá um skipaskoðun og -eftirlit skulu geta boðið þjónustu í öllu Bandalaginu og átt í samkeppni sín á milli ásamt því að veita jafngilda öryggis- og umhverfisvernd. Þar af leiðandi skal setja nauðsynlega fagstaðla um þessa starfsemi og þeim beitt með einsleitum hætti alls staðar í Bandalaginu.
- 12) Útgáfu öryggisskírteinis fyrir fjarskiptabúnað flutninga-skipa má fela einkaaðilum með nægilega sérþekkingu og hæft starfsfólk í sínum röðum.
- 13) Aðildarríkið má takmarka þann fjölda viðurkenndra stofnana sem það veitir leyfi í samræmi við ríkjandi þörf, á grundvelli hlutlægra og gagnsærra viðmiðana, sbr. þó eftirlit framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við nefndarmeðferð.
- 14) Þessi tilskipun tryggir frelsi til að veita þjónustu í Bandalaginu. Í samræmi við það skal Bandalagið hafa rétt til þess að semja við þau þriðju lönd, þar sem einhverjar af viðurkenndu stofnunum hafa aðsetur, um jafna meðferð fyrir viðurkenndar stofnanir sem eru í Bandalaginu.
- 15) Nauðsynlegt er að stjórnvöld innanlands taki virkan þátt í skipaefirliti og útgáfu tengdra skírteina til að tryggja að farið sé í einu og öllu að alþjóðareglum um öryggi jafnvel þótt aðildarríkin reiði sig á viðurkenndar stofnanir utan stjórnsýslusviðs þeirra til að framkvæma lögboðnar skyldur. Það er því við hæfi að koma á náinni samvinnu milli stjórnvalda og viðurkenndu stofnananna sem kann að þýða að nauðsynlegt sé að viðurkenndu stofnanirnar hafi á sínum vegum staðbundinn fulltrúa á yfirráðasvæði aðildarríkisins til að framkvæma skyldur í nafni þeirra.
- 16) Þegar viðurkennd stofnun, skoðunarmenn eða tæknilegt starfsfólk hennar gefa út viðkomandi skírteini fyrir hönd stjórnvalds skulu aðildarríkin íhuga að gera því kleift, að því er varðar þau verkefni sem því er falið, að njóta hóflegar lagalegrar verndar og réttarverndar, þ.m.t. að það fái viðeigandi rétt til varnar, fyrir utan friðhelgi, en hún er heimild sem aðildarríki geta einungis skírskotað til sem óaðskiljanlegs hluta fullveldisréttar og því er ekki hægt að framselja hann.
- 17) Mismunandi fyrirkomulag fjárskuldbindinga meðal viðurkenndra stofnana, sem starfa fyrir hönd aðildarríkjanna, myndi hindra rétta framkvæmd þessarar tilskipunar. Til að stuðla að lausn þessa vandamáls er við hæfi að koma á einhverri samræmingu, á vettvangi Bandalagsins, á þeirri bótaábyrgð sem kann að skapast við sjóslys, sem viðurkennd stofnun er völd að samkvæmt úrskurði dómstóls, þ.m.t. með því að beita gerðardómi við lausn deilumála.
- 18) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 19) Framkvæmdastjórnin skal einkum hafa heimild til að breyta þessari tilskipun til að taka inn síðari breytingar á alþjóðasamningum, bókunum, kóðum og ályktunum sem tengjast henni. Þar sem þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, m.a. með því að bæta við hana nýjum, veigalitlum þáttum, skulu þær samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 20) Aðildarríkin skulu samt sem áður eiga þann möguleika að fella tímabundið úr gildi starfsleyfi þeirra sem viðurkennd stofnun eða afturkalla það og tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um ákvarðanir sínar og færa rök fyrir þeim.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- 21) Aðildarríkin skulu meta reglulega frammistöðu viðurkenndra stofnana sem starfa fyrir hönd þeirra og veita framkvæmdastjórninni og öllum hinum aðildarríkjum nákvæmar upplýsingar um slíka frammistöðu.
- 22) Aðildarríki skulu sem hafnaryfirvöld auka öryggi og koma í veg fyrir mengun á hafsvæðum Bandalagsins með forgangsskoðun skipa, sem hafa skirteini gefin út af hálfu stofnana sem uppfylla ekki sameiginlegar viðmiðanir, og tryggja þannig að skip sem sigla undir fána þriðja ríkis hljóti ekki hagstæðari meðferð en önnur ríki.
- 23) Eins og sakir standa eru ekki fyrir hendi samræmdir alþjóðlegir staðlar sem öll skip þurfa að fara að, annaðhvort á smíðastigi eða allan endingartíma þeirra að því er varðar bol, vél-, raf- og stjórnbúnað. Setja má slíka staðla samkvæmt reglum viðurkenndra stofnana eða samkvæmt sambærilegum stöðlum sem stjórnvöld innanlands ákveða í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu ⁽¹⁾.
- 24) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að ákveða til hvaða ráðstafana aðildarríkin skulu grípa í tengslum við stofnanir sem falið er að skoða, hafa eftirlit með og annast skirteinisútgáfu fyrir skip sem starfrækt eru í Bandalaginu og því verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.
- 25) Skyldan til að lögleiða þessa tilskipun í aðildarríkjum skal takmarkast við þau ákvæði sem fela í sér verulega breytingu í samanburði við tilskipun 94/57/EB. Skyldan til að lögleiða óbreyttu ákvæðin er fyrir hendi í þeirri tilskipun.
- 26) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til að lögleiða tilskipanirnar sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka.
- 27) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽²⁾ eru aðildarríkin hvött til þess, bæði í eigin þágu og í þágu Bandalagsins, að taka saman og birta sínar eigin töflur sem sýna, eftir því sem kostur er, samsvörun milli þessarar tilskipunar og lögleiðingarráðstafana þeirra og birta þær.
- 28) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 391/2009 frá 23. apríl 2009 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaskoðun og -eftirlit (endurútgefin) ⁽³⁾, er mælt fyrir um ráðstafanir sem stofnanir sem annast skipaskoðun og -eftirlit eiga að gera.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun er ákveðið hvaða ráðstafanir aðildarríki eiga að gera í tengslum við stofnanir sem falið er að skoða, hafa eftirlit með og annast skirteinisútgáfu fyrir skip í því skyni að fara að alþjóðasamningum um öryggi á hafi úti og varnir gegn mengun sjávar og að stuðla að því að ná markmiðinu um frelsi til að veita þjónustu. Þetta ferli felur í sér þróun og framkvæmd öryggiskrafna sem gilda um bol, vél-, raf- og stjórnbúnað skipa sem falla undir gildissvið alþjóðasamninganna.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „skip“: skip sem fellur undir gildissvið alþjóðasamninganna,
- b) „skip sem siglir undir fána aðildarríkis“: skip sem er skráð í aðildarríki og siglir undir fána þess í samræmi við lög þess. Skip, sem þessi skilgreining á ekki við um, teljast vera skip sem sigla undir fána þriðja lands,
- c) „skoðanir og eftirlit“: skoðanir og eftirlit sem skylt er að framkvæma samkvæmt alþjóðasamningum,
- d) „alþjóðasamningar“: alþjóðasamningurinn um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS-samþykktin frá 1974), að undanskildum kafla XI-2 í viðaukanum við hann, alþjóðasamningur um hleðslumerki skipa frá 1966 og alþjóðasamningur um varnir gegn mengun frá skipum (MARPOL) svo og bókanir við þá og breytingar á þeim, ásamt reglum sem tengjast þeim og eru bindandi í öllum aðildarríkjum, í nýjustu útgáfum sínum,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 204, 21.7. 1998, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 131. 28.5.2009, bls. 11.

- e) „stofnun“: lögaðili, útibú hans og hvers konar aðrir lögaðilar undir stjórn hans, sem sinna verkefnum sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, sameiginlega eða sitt í hvoru lagi,
- f) „stjórn“: að því er varðar e-lið, réttindi, samninga eða önnur úrræði, að lögum eða í reynd, sem annaðhvort sitt í hvoru lagi eða saman, gera lögaðila kleift að hafa veruleg áhrif eða sinna verkefnum sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar,
- g) „viðurkennd stofnun“: stofnun sem hlotið hefur viðurkenningu í samræmi við reglugerð (EB) nr. 391/2009/EB.
- h) „leyfi“: sú framkvæmd af hálfu aðildarríkis að veita viðurkenndri stofnun leyfi eða fela henni vald,
- i) „lögboðið skírteini“: skírteini gefið út af eða fyrir hönd fánarríkis í samræmi við alþjóðasamninga,
- j) „reglur og verklagsreglur“: kröfur viðurkenndrar stofnunar um hönnun, smíði, búnað og viðhald skipa ásamt eftirliti með þeim,
- k) „flokunarskírteini“: skjal sem viðurkennd stofnun gefur út og vottar að skip sé hæft til tiltekinna nota eða reksturs og sé í samræmi við reglur og verklagsreglur sem viðurkennda stofnunin hefur mælt fyrir um og birt opinberlega,
- l) „öryggisskírteini fyrir fjarskiptabúnað flutningaskips“: skírteini sem kveðið er á um í bókuninni frá 1988 um breytingu á SOLAS-samþykktinni frá 1974, samþykkttri af Alþjóðasiglingamálastofnuninni (IMO).

3. gr.

1. 1. Aðildarríkin skulu ábyrgjast skyldur sínar samkvæmt alþjóðasamningunum og tryggja að lögbær stjórnvöld þeirra geti séð svo um, með viðunandi hætti, að ákvæðum alþjóðasamninganna sé framfylgt, einkum að því er varðar skoðun skipa og eftirlit með þeim og útgáfu lögboðinna skírteina og undanþáguskírteina eins og kveðið er á um í alþjóðasamningunum. Aðildarríkin skulu fara eftir viðeigandi ákvæðum viðauka og viðbætur ályktunar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.847(20) um viðmiðunarreglur til að aðstoða fánarríki við framkvæmd gerninga Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.

2. Ef aðildarríki ákveður, í skilningi 1. mgr., að því er varðar skip sem sigla undir fána þess:

- i. að veita stofnunum leyfi til að framkvæma, að fullu eða að hluta, skoðanir og eftirlit sem tengjast lögboðnum skírteinum, þ.m.t. þau sem ætluð eru til að meta hvort farið sé að 2. mgr. 11. gr., og, ef við á, að gefa út eða endurnýja tengd skírteini eða
- ii. að láta stofnanir framkvæma, að fullu eða að hluta, skoðanir og eftirlit sem um getur í i. lið;

það skal eingöngu fela viðurkenndum stofnunum þessar skyldur.

Lögbært stjórnvald skal í öllum tilvikum samþykkja fyrstu útgáfu undanþáguskírteina.

Að því er varðar öryggisskírteini fyrir fjarskiptabúnað flutningaskips má fela þessar skyldur einkaaðila sem lögbært stjórnvald viðurkennir og býr yfir nægilegri sérþekkingu og hæfu starfsfólki til að framkvæma fyrir þeirra hönd sérhæft mat á öryggisþáttum þráðlausra fjarskipta.

3. Þessi grein á ekki við um útgáfu skírteina fyrir tiltekna hluta búnaðar um borð í skipum.

4. gr.

1. Við beitingu 2. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin að meginreglu til ekki synja neinum viðurkenndum stofnunum um leyfi til að vinna slík verkefni, að teknu tilliti til ákvæðanna í 2. mgr. þessarar greinar svo og 5. og 9. gr. Þó mega þau takmarka fjölda stofnana, sem þau veita leyfi, við þá þörf sem er fyrir hendi, að því tilskildu að það sé gert með gagnsæjum og hlutlægum hætti.

Að beiðni aðildarríkis skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 6. gr., samþykkja viðeigandi ráðstafanir til að tryggja rétta beitingu fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar að því er varðar synjun leyfis og 8. gr. að því er varðar þau tilvik þar sem starfsleyfi var fellt úr gildi tímabundið eða það afturkallað.

2. Til þess að aðildarríki geti samþykkt að stofnun, sem er í þriðja ríki, fái að gegna að fullu þeim skyldum sem um getur í 3. gr. eða hluta af þeim má það óska eftir því að hlutaðeigandi þriðja ríki veiti þeim viðurkenndu stofnunum, sem staðsettar eru í Bandalaginu, sambærilega meðferð.

Enn fremur má Bandalagið óska eftir því að þriðja ríkið, þar sem viðurkennda stofnunin er staðsett, veiti þeim viðurkenndu stofnunum sem eru í Bandalaginu sambærilega meðferð.

5. gr.

1. Þau aðildarríki sem ákveða að gera eins og lýst er í 2. mgr. 3. gr. skulu koma á samvinnu milli lögbærra stjórnvalda þeirra og stofnana sem starfa á þeirra vegum.

2. Fyrirkomulag samvinnunnar skal byggjast á formlegum, skriflegum samningi á jafnréttisgrundvelli eða á sambærilegu, lögbundnu fyrirkomulagi þar sem kveðið er á um þær sértæku skyldur og þau verkefni sem stofnanirnar hafa með höndum og sem fela a.m.k. í sér:

a) ákvæði II. viðbætis ályktunar Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar A. 739(18) um leiðbeiningar um veitingu starfsleyfis fyrir stofnanir sem starfa fyrir hönd stjórnvalda en jafnframt skal taka mið af viðauka, viðbættum og fylgiskjali Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC/umburðarbréf 710 og MEPC/umburðarbréf 307 um fyrirmynd að samkomulagi um veitingu starfsleyfis fyrir viðurkenndar stofnanir sem starfa á vegum stjórnvalda,

b) eftirfarandi ákvæði varðandi fjárskuldbindingar:

i. ef yfirvöld eru endanlega og afdráttarlaust dæmd samkvæmt úrskurði dómstóls til að bera bótaábyrgð vegna sjóslyss eða ef gerðardómi er beitt sem lið í lausn deilumáls og auk þess gerð krafa um bætur til tjónþola vegna taps, eignatjóns, líkamstjóns eða manntjóns sem sýnt hefur verið fram á fyrir dómstólnum að rekja megi til vísitandi athæfis, vanrækslu eða vítaverðs gáleysis af hálfu viðurkenndu stofnunarinnar eða aðila, starfsmanna, fulltrúa eða annarra sem starfa fyrir hennar hönd skulu stjórnvöld eiga kröfu á hendur viðurkenndu stofnuninni um fébætur, að svo miklu leyti sem viðurkennda stofnunin er, samkvæmt úrskurði dómstólsins, völd að framangreindu tapi, eignatjóni, líkamstjóni eða manntjóni,

ii. ef stjórnvöld eru endanlega og afdráttarlaust dæmd samkvæmt úrskurði dómstóls til að bera bótaábyrgð vegna sjóslyss eða ef gerðardómi er beitt sem lið í lausn deilumáls og auk þess gerð krafa um bætur til tjónþola sökum líkamstjóns eða manntjóns sem sýnt hefur verið fram á fyrir dómstólnum að rekja megi til hvers konar gáleysis, glæfralegs athæfis, eða vanrækslu af hálfu viðurkenndu stofnunarinnar, starfsmanna hennar, fulltrúa eða annarra sem starfa fyrir hennar hönd skulu stjórnvöld eiga kröfu á hendur viðurkenndu stofnuninni um fébætur, að svo miklu leyti sem viðurkennda stofnunin er, samkvæmt úrskurði dómstólsins, völd að framangreindu líkamstjóni eða manntjóni; aðildarríkjunum er heimilt að takmarka þá hámarksfjárhæð sem viðurkenndu stofnuninni ber að greiða en fjárhæðin skal þó nema a.m.k. fjórum milljónum evra,

iii. ef stjórnvöld eru endanlega og afdráttarlaust dæmd samkvæmt úrskurði dómstóls til að bera bótaábyrgð

vegna sjóslyss eða ef gerðardómi er beitt sem lið í lausn deilumáls og auk þess gerð krafa um bætur til tjónþola vegna taps eða eignatjóns, sem sýnt hefur verið fram á fyrir dómstólnum að rekja megi til hvers konar gáleysis, glæfralegs athæfis eða vanrækslu af hálfu viðurkenndu stofnunarinnar eða starfsmanna, fulltrúa eða annarra sem starfa fyrir hennar hönd skulu stjórnvöld eiga kröfu á hendur viðurkenndu stofnuninni um fébætur, að svo miklu leyti sem viðurkennda stofnunin er, samkvæmt úrskurði dómstólsins, völd að framangreindu tapi eða tjóni; aðildarríkjunum er heimilt að takmarka þá fjárhæð sem viðurkenndu stofnuninni ber að greiða en fjárhæðin skal þó nema a.m.k. tveimur milljónum evra,

c) ákvæði um reglulega úttekt stjórnvalda eða óhlutdrægra, utanaðkomandi aðila, sem yfirvöld skipa, á þeim skyldum sem stofnanirnar gegna á vegum þeirra eins og um getur í 1. mgr. 9. gr.,

d) möguleika á að hægt sé að framkvæma nákvæmar slembi-úrtaksskoðanir á skipum,

e) ákvæði um að tilkynna mikilvægar upplýsingar um flokkaðan flota þeirra, breytingar, tímabundnar niðurfellingar skipa úr flokki og útstrikun þeirra úr flokki.

3. Í samningnum eða sambærilegu lögbundnu fyrirkomulagi má kveða á um kröfur þess efnis að viðurkennd stofnun hafi staðbundinn fulltrúa á yfirráðasvæði aðildarríkisins og að hann gegni fyrir hönd þess þeim skyldum sem um getur í 3. gr. Nægilegt er að hinn staðbundni fulltrúi hafi réttarstöðu lögaðila í samræmi við gildandi lög í viðkomandi aðildarríki enda sé lögsaga dómstóla þess óyggjandi.

4. Hvert aðildarríki skal veita framkvæmdastjórninni nákvæmar upplýsingar um samvinnu þá sem komið er á í samræmi við þessa grein. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

6. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 ⁽¹⁾.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 324, 29.11. 2002, bls. 1.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.–4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

7. gr.

1. Þessari tilskipun má breyta, án þess að gildissvið hennar sé víkkað, í því skyni:

- a) að taka upp, að því er varðar þessa tilskipun, síðari breytingar á alþjóðasamningunum, bókunum og ályktunum þar að lútandi, sem um getur í d-lið 2. gr., 1. mgr. 3. gr., og 2. mgr. 5. gr. og sem hafa öðlast gildi,
- b) að breyta fjárhæðunum sem tilgreindar eru í ii. og iii. lið b-liðar 2. mgr. 5. gr.

Þær ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 6. gr.

2. Þegar nýir gerningar eða bókanir við alþjóðasamninga eru samþykktir, sem um getur í d-lið 2. gr., skal ráðið ákvarða, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, að teknu tilliti til málsmeðferðar þjóðþinga aðildarríkanna og viðeigandi málsmeðferð, sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur samþykkt, nákvæmar reglur um fullgildingu þessara nýju gerninga eða bókana um leið og það tryggir að þeim sé beitt á einsleitan hátt og samtímis í aðildarríkjunum.

Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í d-lið 2. gr. og 5. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

8. gr.

Þrátt fyrir lágmarksviðmiðanirnar, sem tilgreindar eru í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 391/2009, getur aðildarríki fellt tímabundið úr gildi eða afturkallað leyfi ef það telur að viðurkennd stofnun eigi ekki lengur að hafa leyfi til að framkvæma fyrir þess hönd þau verkefni sem tilgreind eru í 3. gr. Í slíku tilviki skal aðildarríkið, án tafar, tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um ákvörðun sína og gefa rökstuddar ástæður fyrir henni.

9. gr.

1. Hvert aðildarríki skal ganga úr skugga um að viðurkenndar stofnanir, sem starfa á þeirra vegum í skilningi 2. mgr. 3. gr., inni af hendi með skilvirkum hætti þau verkefni sem um getur í þeirri grein í samræmi við kröfur lögbærna stjórnvalda þess.

2. Í því skyni að sinna verkefninu, sem um getur í 1. mgr., skal hvert aðildarríki, á a.m.k. tveggja ára fresti, hafa eftirlit með sérhverri viðurkenndri stofnun, sem starfar á þeirra vegum, og skal skila aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni skýrslu um niðurstöður þessa eftirlits eigi síðar en 31. mars árið eftir að eftirlitið fór fram.

10. gr.

Þegar aðildarríki beita skoðunarrétti sínum og sinna skyldum sínum sem hafnarriki skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni, hinum aðildarríkjunum og hlutaðeigandi fánaríki ef þau komast að því að viðurkenndar stofnanir, sem starfa fyrir hönd fánaríkis, gefa út lögboðin skírteini til handa skipi sem uppfyllir ekki viðeigandi kröfur alþjóðasamninganna eða í hvert sinn sem í ljós kemur að skip með gilt flokkunarfélagsskírteini uppfyllir ekki þær kröfur sem því ber samkvæmt því skírteini. Að því er þessa grein snertir skal eingöngu tilkynnt um skip sem stofna öryggi og umhverfi í alvarlega hættu eða þar sem vísbendingar eru fyrir hendi um mikla vanrækslu af hálfu stofnananna. Gera skal viðurkenndu stofnuninni, sem í hlut á, grein fyrir slíku þegar upphafsskoðun fer fram svo að hún geti þegar í stað gripið til viðeigandi ráðstafana í framhaldi af því.

11. gr.

1. Hvert aðildarríki skal tryggja að skip sem sigla undir fána þess skuli hönnuð, smíðuð, búin og viðhaldið í samræmi við reglur og verklagsreglur tengdar bol, vél-, raf- og stjórnbúnaði sem viðurkennd stofnun krefst.

2. Aðildarríki má ákveða að nota reglur sem það telur jafngildar reglum og verklagsreglum viðurkenndrar stofnunar en aðeins með þeim fyrirvara um að það tilkynni framkvæmdastjórninni án tafar um þær, í samræmi við málsmeðferðina í tilskipun 98/34/EB, og hinum aðildarríkjunum og að hvorki annað aðildarríki né framkvæmdastjórnin andmæli þeim og að það verði ekki staðfest samkvæmt reglunefndarmeðferðinni í 2. mgr. 6. gr. þessarar tilskipunar að þessar reglur séu ekki jafngildar.

3. Aðildarríkin skulu eiga samvinnu við viðurkenndar stofnanir, sem þau veita leyfi, um að semja reglur og verklagsreglur þessara stofnana. Þau skulu hafa samráð við viðurkenndar stofnanir með það í huga að fá samræmda túlkun á alþjóðasamningunum.

12. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, á tveggja ára fresti, upplýsa Evrópuþingið og ráðið um það hvernig framkvæmd þessarar tilskipunar miðar.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 17. júní 2011. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnslufyrirmælum í tilskipanirnar sem eru felldar niður með þessari tilskipun sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

14. gr.

Tilskipun 94/57/EB, eins og henni var breytt með tilskipunum sem tilgreindar eru í A-hluta I. viðauka er hér með felld úr gildi frá og með 17. júní 2009, með fyrirvara um

skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til að lögleiða tilskipanirnar sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörungsartöflunni í II. viðauka.

15. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

16. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 23. apríl 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. PÖTTERING

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. NEČAS

forseti.

*I. VIÐAUKI***A-HLUTI****Niðurfelld tilskipun með síðari breytingum**

(sem um getur í 14. gr.)

Tilskipun ráðsins 94/57/EB	Stjtið. EB L 319, 12.12. 1994, bls. 20
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/58/EB	Stjtið. EB L 274, 7.10. 1997, bls. 8
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/105/EB	Stjtið. EB L 19, 22.1. 2002, bls. 9
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/84/EB	Stjtið. EB L 324, 29.11. 2002, bls. 53

B-HLUTI**Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum**

(sem um getur í 14. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
94/57/EB	31. desember 1995
97/58/EB	30. september 1998
2001/105/EB	22. júlí 2003
2002/84/EB	23. nóvember 2003

II. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Tilskipun 94/57/EB	Þessi tilskipun	Reglugerð (EB) nr. 391/2009
1. gr.	1. gr.	1. gr
a-liður 2. gr.	a-liður 2. gr.	a-liður 2. gr.
b-liður 2. gr.	b-liður 2. gr.	—
c-liður 2. gr.	c-liður 2. gr.	—
d-liður 2. gr.	d-liður 2. gr.	b-liður 2. gr.
e-liður 2. gr.	e-liður 2. gr.	c-liður 2. gr.
—	f-liður 2. gr.	d-liður 2. gr.
f-liður 2. gr.	g-liður 2. gr.	e-liður 2. gr.
g-liður 2. gr.	h-liður 2. gr.	f-liður 2. gr.
h-liður 2. gr.	i-liður 2. gr.	g-liður 2. gr.
i-liður 2. gr.	k-liður 2. gr.	i-liður 2. gr.
—	j-liður 2. gr.	h-liður 2. gr.
j-liður 2. gr.	l-liður 2. gr.	—
k-liður 2. gr.	—	j-liður 2. gr.
3. gr.	3. gr.	—
Fyrsta setning 1. mgr. 4. gr.	—	1. mgr. 3. gr.
Önnur setning 1. mgr. 4. gr.	—	2. mgr. 3. gr.
Þriðja setning 1. mgr. 4. gr.	—	—
Fjórtá setning 1. mgr. 4. gr.	—	1. mgr. 4. gr.
—	—	3. mgr. 3. gr.
—	—	2., 3. og 4. mgr. 4. gr.
—	—	5. gr.
—	—	6. gr.
—	—	7. gr.
1. mgr. 5. gr.	1. mgr. 4. gr.	—
3. mgr. 5. gr.	2. mgr. 4. gr.	—
1., 2., 3. og 4. mgr. 6. gr.	1., 2., 3. og 4. mgr. 5. gr.	—
5. mgr. 6. gr.	—	—
7. gr.	6. gr.	12. gr.
Fyrsti undirliður 1. mgr. 8. gr.	Fyrsta undirgrein a-liðar 1. mgr. 7. gr.	—
Annar undirliður 1. mgr. 8. gr.	—	1. mgr. 13. gr.
Þriðji undirliður 1. mgr. 8. gr.	Fyrsta undirgrein b-liðar 1. mgr. 7. gr.	—
—	Önnur undirgrein 1. mgr. 7. gr.	(Önnur undirgrein) 1. mgr. 13. gr.
2. mgr. 8. gr.	2. mgr. 7. gr.	—
Önnur undirgrein 2. mgr. 8. gr.	—	2. mgr. 13. gr.
1. mgr. 9. gr.	—	—
2. mgr. 9. gr.	—	—
Inngangsorð í 1. mgr. 10. gr.	8. gr.	—
a-, b- og c-liður 1. mgr., 2., 3. og 4. mgr. 10. gr.	—	—

Tilskipun 94/57/EB	Þessi tilskipun	Reglugerð (EB) nr. 391/2009
1. og 2. mgr. 11. gr.	1. og 2. mgr. 9. gr.	—
3. og 4. mgr. 11. gr.	—	1. og 2. mgr. 8. gr.
12. gr.	10. gr.	—
13. gr.	—	—
14. gr.	1. og 2. mgr. 11. gr.	—
—	3. mgr. 11. gr.	—
—	12. gr.	—
—	—	9. gr.
1. mgr. 15. gr.	—	—
—	—	1. og 2. mgr. 10. gr.
2. mgr. 15. gr.	—	3. mgr. 10. gr.
3. mgr. 15. gr.	—	4. mgr. 10. gr.
4. mgr. 15. gr.	—	5. mgr. 10. gr.
5. mgr. 15. gr.	—	Fyrsta, önnur, þriðja og fimmta undirgrein 6. mgr. 10. gr.
—	—	Fjórða undirgrein 6. mgr. 10. gr.
16. gr.	13. gr.	—
17. gr.	16. gr.	—
—	14. gr.	—
—	15. gr.	—
—	—	11. gr.
—	—	14. gr.
—	—	15. gr.
—	—	16. gr.
—	—	17. gr.
—	—	18. gr.
—	—	19. gr.
Viðauki	—	I. viðauki
—	I. viðauki	—
—	II. viðauki	II. viðauki